

[Poul Sørensen.]

skulle realiseres, som man gjorde dengang. Jeg har ikke spor imod, at man ændrer anskuelse, det har jeg selv gjort på dette område; det er selvfølgelig en frivillig sag, hvis det ærede medlem og det radikale parti har ændret mening og ikke vil medvirke til at skabe muligheder for i god tid at hindre konflikter.

Den højtærede arbejdsminister sagde, at lovgivningsmagten ikke stiltiende kan se på, at værdier lægges øde. Jeg har måske omskrevet det, men det var meningen med den daværende socialdemokratiske ordførers stilling heroverfor. Det vil altså sige, at den højtærede arbejdsminister i princippet er ganske enig med os, hvad angår den ret, man tidligere har ment der burde være fuldt og helt til at etablere konflikter, som ingen kan gribe ind i; den højtærede minister har altså forladt sit tidligere standpunkt, og det er jeg selvfølgelig tilfreds med at konstatere. Den højtærede minister er i princippet enig med os, ikke med hensyn til det skridt, vi vil foretage, men med hensyn til princippet; ministeren er enig med os i, at konflikter må man i visse tilfælde kunne gribe ind over for udefra. Det er en væsentlig indrømmelse til os, og jeg takker kun for, at vi har kunnet få det trukket klart frem.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen beklagede sig over, at vi ikke tilstrækkeligt havde forsvaret og forklaret forslaget. Ja, hvis det ærede medlem hr. Hans Rasmussen mener, at hans indlæg i denne sag har præget mig meget stærkt, må jeg desværre oplyse om, at det er ikke tilfældet. Jeg synes, det ærede medlem var meget usikker med hensyn til at tage de standpunkter, som han før har forsvaret, når vi har drøftet denne sag.

Hvad angår de syv, som jeg bragte ind i debatten, er det selvfølgelig min opfattelse, at det spiller med ind i overvejelserne, om det, vi mener med hensyn til arbejdsstridigheder, er et gammelt standpunkt og et standpunkt, der må forlades, idet vi under de nuværende konkurrenceforhold yderligere føjer den ting til, at vi ikke kan standse eksporten, således som det i de senere år er sket.

Den såkaldte benzin- og oliestrejke, som vi har diskuteret, hører selvfølgelig fortiden

til; deri har det ærede medlem ganske ret. Men det ændrer jo ikke noget ved princippet. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at selvfølgelig kan det ikke fastholdes, at man under ingen omstændigheder må gribe ind. Det var en udtalelse, som jeg også er uhyre tilfreds med, for det vil altså sige, at også det ærede medlem hr. Hans Rasmussen i princippet giver os ret i, at parterne ikke kan forlange frihed til under alle omstændigheder at lade konflikterne løbe. Når vi er nået dertil, at selv socialdemokratiets ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, må erkende, at stillingen i samfundet er en anden, end den var for år tilbage, da skulle vi for mig at se være inde på den rette vej.

Jeg mærkede mig de udtalelser, det ærede medlem fremsatte om beskæftigelsespolitikken. Jeg mener ikke, at vi på nogen måde har hindret beskæftigelse, hvor der var tale om en sund beskæftigelse, og i øvrigt er vi jo i alt fald inde i en tidsperiode, hvor det ærede medlem ikke kan påberåbe sig, at oppositionen lægger hindringer i vejen for de forslag, som regeringspartierne ønsker fremmet.

Jeg skal altså vedrørende det, der er er fremført af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og den højtærede minister mod det forslag, som vi ønsker viderebehandlet i udvalg, blot slå fast, at mit indtryk af denne drøftelse er, at alle erkender, at konflikter i visse situationer må standses. Det er der ingen der har modsagt, ingen, der har talt her i dag. Regeringspartierne peger på, at det instrument, de vil benytte i denne sag, er et folketing, som efter vor mening ikke er i stand til at skønne fornuftigt og rimeligt i disse sager. Det bliver som regel gjort forjaget. Men det er altså det, man hælder sit hoved til fra de 3 regeringspartiers side. Vi for vort vedkommende peger på, at man skal følge det gode råd, vi i 1955 fik af den højtærede økonomiminister, nemlig at vi i god tid, inden vi kommer ind i de vanskelige forhandlinger, og inden vi kører ud i disse urimelige konflikter, skal etablere en voldgiftsordning. Når alt andet bryder sammen for parterne, er der kun valget mellem folketinget og en sådan fritstående voldgiftsret, og vi har altså fortsat det standpunkt, at vi vælger voldgiftsretten og fraråder fortsat